

Piispa Vikström ja kirkon radikalismi

Porvoon piispan kritiikki teologian radikalisoitumista ja ”rappeutumista” vastaan on herättänyt monet kirkon teologeista takajaloilleen. Piispalta kysellään silmät suurina, mitä hän mahtaa tarkoittaa kriittikillään. Osa teologeista tosin myöntää, että jännitteitä on ollut. Esimerkiksi yliopiston puolelta keskusteluun vastannut professori Raija Sollamo totesi, että eräät näkemykset ovat olleet kirkon opinkäsitusten suhteen hyvin kriittisiä.

Toisaalta Kirkon koulutuskeskuksen nykyiset ja entiset kouluttajat ovat julkaisseet avoimen kirjeen, jossa he antavat ymmärtää, että laitoksen raamattukoulutuksessa ei ole ollut mitään teologisia ongelmia. Kirjoittajat kyselevät tarkempia yksityiskohtia siitä, mistä laitosta syytetään.

Piispa Vikström vastasi Kyrkpressen-lehdessä koulutuskeskuksen kommenttiin todeten, että vaikka hän esitti huomionsa yleisellä tasolla, ne olivat kuitenkin tarpeellisia. Piispan mielestä Järvenpäässä suhtaudutaan tieteen nimissä esitettyyn raamattukritiikkiin kuin ”villihevoseen”, jota kukaan ei uskalla kesyttää. Raamattukritiikki on kaikkeen vaikuttava perusasetelma, jota ei Järvenpäässä lainkaan kyseenalaisteta. Pyhiä kirjoituksia tarkastellaan vain sen ehdoilla. Nyt piispa peräänkuuluttaa toisenlaista lähestymistapaa Raamattuun.

Sivusta asiaa seuraavan näkökulmasta koulutuskeskuksen puolustelu on käsittämätöntä. Useimmat Järvenpään kursseilla 80–90 -luvulla käyneet tietävät, että

koulutus ei ole aina ollut rakentavaa eikä vahvistanut teologeja ristin evankeliumin julistamiseen seurakunnissa. Sen sijaan kursseilla on väitetty neitseestäsyntymisen olevan satua, sovituksen olevan sivuseikka ja ruumiillisen ylösnousemuksen olevan mahdottomuus. Laitoksen oppikirjoissa jopa väitetään, että Paavali ei pitänyt Jeesusta todellisena Jumalan Poikana. Missä mahtaa Kirkon koulutuskeskuksen työntekijöiden mukaan mennä kristillisen uskon raja?

Yliopistossa on kyllä tilaa teoreettiselle keskustelulle ja erikoisille uskontotieteellisille pohdinnoille kristinuskon uusista muodoista. Kirkon koulutuskeskukselta odotetaan kuitenkin jotain muuta. Koulutuskeskuksen odottaisi rohkaisevan pappeja julistamaan Raamatun sanomaa. Sen odottaisi sitovan teologeja Kristukseen – sen sijaan, että kursseilla asetetaan Kristuksen ainutlaatuisuus kyseenalaiseksi.

Kirkon koulutuskeskuksella on oma vastuunsa siitä, mistä piispa Vikström sitä moittii: teologiiden huonosta sitoutumisesta Raamattuun ja tunnustukseen sekä vaatimattomasta kyvystä julistaa syntisille armahdusta tämän päivän kirkossa. Annettu koulutus on liian usein ollut epäluterilaista teologiaa, josta puuttuu ristin sanoma. Seurakunnat eivät tarvitse sellaista, ja on korkea aika, että joku piispostista sanoo sen ääneen.

Timo Eskola